

Szegedi Ítéltábla

Bf.I.237/2025/23.

A Szegedi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Szegeden, 2025. október 2. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az emberkereskedelem és kényszermunka büntette és más bűncselekmények miatt vádlott1 és társa ellen indult büntetőügyben a Kecskeméti Törvényszék 2024. október 1. napján kihirdetett 8.B.453/2023/85. számú ítéletét *megváltoztatja* az alábbiak szerint:

vádltott1 I. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 7 (hét) év 6 (hat) hónapra, míg vádltott2 II. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 5 (öt) évre *súlyosítja*.

vádltott1 I. rendű és vádltott2 II. rendű vádlottak társtettesként elkövetett személyi szabadság megsértésének büntette [Btk. 194. § (1) bekezdés] miatt emelt vád alóli felmentésére vonatkozó rendelkezéseket mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy

vádltott2 II. rendű vádlott terhére megállapított társtettesként, folytatólagosan elkövetett emberkereskedelem büntettének megnevezése helyesen: társtettesként, folytatólagosan elkövetett emberkereskedelem és kényszermunka büntette;

vádltott1 I. rendű vádlott terhére megállapított kitartottság büntettének jogszabályi alapja helyesen: Btk. 202. § 2. *fordulat*;

az I. rendű vádlott terhére megállapított felbujtóként elkövetett hamis tanúzás büntettének jogszabályi alapja helyesen: Btk. 272. § (1) bekezdés 1. *fordulat*, (4) bekezdés 1. *tétel*;

az I. és II. rendű vádlottak terhére megállapított hamis tanúzásra felhívás büntettének jogszabályi alapja helyesen: Btk. 276. § (1) bekezdés 1. *tétel*;

az elsőfokú eljárás során felmerült összesen 578.537,- (ötszázhetvennyolcezer-ötszázharminché) forint bűnügyi költségből az I. és II. rendű vádlottak egyetemlegesen 183.359,- (egyszáznyolcvanháromezer-háromszázötvenkilenc) forintot kötelesek megfizetni.

vádlott1 I. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendeli az I. rendű vádlott által 2024. október 2. napjától 2025. október 2. napjáig letartóztatásban töltött időt is.

Kötelezi a másodfokú eljárásban felmerült összesen 74.900,- (hetvennégyezer-kilencszáz) forint bünygyi költségbl vádlott1 I. rendű vádlottat 39.900,- (harminckilencezer-kilencszáz) forint, vádlott2 II. rendű vádlottat 35.000,- (harmincötezer) forint megfizetésére.

Megállapítja, hogy vádlott1 I. rendű vádlott tényleges tartózkodási helye a BV Intézet.

vádlott2 II. rendű vádlott személyes adataiból a tényleges tartózkodási helyre történő utalást mellőzi és megállapítja, hogy a II. rendű vádlott tartózkodási helye: cím2, személyazonosító igazolványának száma: szig.sz.2.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság a 2022. július 5. napjától őrizetben, 2022. július 7. napjától letartóztatásban lévő vádlott1 I. rendű vádlott bűnösségét társtettesként, folytatólagosan elkövetett emberkereskedelem és kényszermunka bűntettében [Btk. 192. § (2) bekezdés a) pont 4. fordulat, (2) bekezdés b) pont 1. és 2. fordulat, (4) bekezdés 1. fordulat], kitarottság bűntettében [Btk. 202. §], társtettesként elkövetett prostitúció elősegítése bűntettének kísérletében [Btk. 201. § (1) bekezdés a) pont], felbujtóként elkövetett hamis tanúzás bűntettében [Btk. 272. § (1) bekezdés 1. fordulat, (4) bekezdés 1. fordulat] és 2 rendbeli – egy esetben társtettesként elkövetett – hamis tanúzásra felhívás bűntettében [Btk. 276. § (1) bekezdés] állapította meg. Ezért az I. rendű vádlottat halmazati büntetésül 6 év szabadságvesztésre és 6 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztést fegyházban rendelte végrehajtani azzal, hogy az I. rendű vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő nap bocsátható feltételes szabadságra. A kiszabott szabadságvesztésbe beszámította az I. rendű vádlott által 2022. július 5. napjától 2024. október 1. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt. Az I. rendű vádlottal szemben 45.000,- forint erejéig vagyonekobbást rendelt el. Az I. rendű vádlottat az ellene társtettesként elkövetett személyi szabadság megsértésének büntette [Btk. 194. § (1) bekezdés] miatt emelt vád alól felmentette. Az I. rendű vádlottól lefoglalt és a Bács-Kiskun Vármegyei Rendőr-főkapitányság 125004-01451492-20000002 számú letéti számlára befizetett 253.500,- forint legfoglalását megszüntette és az I. rendű vádlott részére kiadni rendelte azzal, hogy visszatartotta a vele szemben megállapított vagyonekobbás és bünygyi költség biztosítására.

[2] A 2022. július 13. napjától őrizetben, 2022. július 14. napjától letartóztatásban lévő vádlott2 II. rendű vádlott bűnösségét társtettesként, folytatólagosan elkövetett emberkereskedelem bűntettében [Btk. 192. § (2) bekezdés a) pont 4. fordulat, (2) bekezdés b) pont 1. és 2. fordulat, (4) bekezdés 1. fordulat], társtettesként elkövetett prostitúció elősegítése bűntettének kísérletében [Btk. 201. § (1) bekezdés a) pont] és társtettesként elkövetett hamis tanúzásra felhívás bűntettében [Btk. 276. § (1) bekezdés] állapította meg. Ezért a II. rendű

vádlottat halmazati büntetésül 4 év szabadságvesztésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztést fegyházban rendelte végrehajtani azzal, hogy a II. rendű vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő nap bocsátható feltételes szabadságra. A kiszabott szabadságvesztés tartamába a II. rendű vádlott által 2022. július 13. napjától 2024. október 1. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt beszámította. A II. rendű vádlottal szemben 45.000,- forint erejéig vagyonekmozgást rendelt el. A II. rendű vádlottat az ellene társtettesként elkövetett személyi szabadság megsértésének büntette [Btk. 194. § (1) bekezdés] miatt emelt vád alól felmentette.

[3] Az eljárás során felmerült 584.537,- forint bűnügyi költségből az I. rendű vádlottat külön kötelezte 166.260,- forint, a II. rendű vádlottat külön kötelezte 228.918,- forint, míg az I. és II. rendű vádlottakat egyetemlegesen 189.359,- forint bűnügyi költség megfizetésére.

[4] Az elsőfokú ítélettel szemben ellenérdekű fellebbezések bejelentésére került sor:

[5] Az ügyészség vádlott1 I. rendű és vádlott2 II. rendű vádlottak terhére súlyosításért; az elsőfokú ítélet 2/b.) tényállási pontjának kiegészítése, ezzel összefüggésben a személyi szabadság megsértése büntettének vádja alóli felmentés miatt, a vádlottak bűnösségének megállapítása, a 6. tényállási pont kiegészítése és a vádlottak bűnösségének a vádirati minősítés szerinti, toborzással elkövetett emberkereskedelem és kényszermunka büntetében történő megállapítása, a kiszabott büntetés súlyosítása, hosszabb tartamú fegyházbüntetés és hosszabb tartamú közügyektől eltiltás kiszabása, valamint az I. rendű vádlott vonatkozásában a 253.500,- forint lefoglalt összegre vagyonekmozgás elrendelése végett.

[6] vádlott1 I. rendű vádlott az emberkereskedelem büntette, a kitartottság büntette és a prostitúció elősegítése büntettének kísérlete miatt emelt vád alóli felmentése, valamint a büntetés jelentős enyhítése;

az I. rendű vádlott védője az emberkereskedelem büntette, a prostitúció elősegítése büntettének kísérlete és a kitartottság büntette miatt emelt vád alól az I. rendű vádlottnak bűncselekmény hiánya okán történő felmentése, a kiszabott büntetés lényeges enyhítése és a vagyonekmozgás mellőzése érdekében.

[7] vádlott2 II. rendű vádlott az emberkereskedelem büntette és a prostitúció elősegítése büntettének kísérlete miatt emelt vád alóli felmentése és a büntetés jelentős enyhítése;

a II. rendű vádlott védője az emberkereskedelem büntette és a prostitúció elősegítése büntettének kísérlete miatt emelt vád alól a II. rendű vádlott felmentése és a kiszabott büntetés lényeges enyhítése okán fellebbezett.

[8] A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.274/2023/33. számú átiratában az ügyészség által bejelentett fellebbezést és annak indokolását módosított tartalommal tartotta

fenn. Az I. és II. rendű vádlottak vonatkozásában a személyi szabadság megsértése büntette miatt emelt vád alóli felmentő rendelkezés mellőzésére tett indítványt. Az I. és II. rendű vádlottak bűnösségének a prostitúció elősegítése büntettének kísérlete helyett, a toborzással elkövetett emberkereskedelem és kényszerszolgáltatás büntetében való megállapítására, továbbá az I. rendű vádlott vonatkozásában a lefoglalt 253.500,- forint összegre vagyonelkobzás elrendelésére vonatkozó ügyészi fellebbezést visszavonta. A vádlottak és a védőik által bejelentett fellebbezéseket nem tartotta alaposnak. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét az 1., 2/a.), 2/b.) és 6. tényállási pont vonatkozásában a Be. 590. § (1), (2) és (10) bekezdése szerint teljeskörűen, míg a 3., 4. és 5. tényállási pontok esetében a Be. 594. § (4) bekezdése alapján korlátozott terjedelemben bírálja felül azzal, hogy az kiterjed a Be. 590. § (3), (5), (5a) és (7) bekezdésében írtakra is.

[9] A főügyészség álláspontja szerint eljárási szabályt sértett az elsőfokú bíróság, amikor sértett1 és sértett2 sértetteket nem értesítette a 2024. március 21. napján megtartott tárgyalási hatánapról. Ugyanakkor ezen eljárási szabálysértésnek az ügy érdemére nem volt kihatása, ezért indítványa szerint az ítéltábla ennek megállapítására szorítkozzon. Az elsőfokú bíróság az 1., 2a.), 2b.) és 6. tényállási pont tekintetében megalapozott tényállást állapított meg, míg a 3., 4. és 5. tényállási pont megalapozottságát a másodfokú bíróság a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja alapján nem vizsgálhatja. A törvényszék helyesen következtetett a vádlottak bűnösségére és a bűncselekmények minősítése is törvényes. A főügyészség szerint a személyi szabadság megsértésének büntette vonatkozásában az elsőfokú bíróság megfelelő indokát adta annak, hogy miért nem volt kétséget kizáróan megállapítható, hogy a vádlottak bezárták a sértettet az ingatlanba. Tévedett azonban, amikor ezen cselekmény vonatkozásában külön felmentő rendelkezést hozott. Az emberkereskedelem és kényszerszolgáltatás büntette elkövetési magatartása – a tevékenység végzésére erőszakkal kényszerítés – magában foglalja azt, hogy az elkövető az e tevékenység végzésével felhagyni szándékozó sértettet nem engedi el. Ennek kivitelezése a sértett személyi szabadságának korlátozásával valósul meg. Azon cselekmény, hogy a vádlottak a sértettet a szabad mozgás jogában korlátozták-e, az erőszak egyik részmagatartásának minősül, attól térben és időben nem különül el, így felmentő rendelkezés nem szükséges, annak másodfokú mellőzése indokolt. Hivatkozott a főügyészség arra, hogy a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket az elsőfokú bíróság részben hiányosan hívta fel, ezért annak kiegészítését indítványozta. A vádhatóság kiemelte, hogy a szabadságvesztés tartamának meghatározásakor az irányadó középértéktől a törvényszék indokolatlanul tért el az I. és II. rendű vádlottak javára, ezért a büntetés nem áll összhangban a bűncselekmények tárgyi súlyával, a vádlottak személyében rejlő társadalomra veszélyesség fokával és a bűnösségi körülményekkel sem. Mindezekre figyelemmel az I. és II. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamának lényeges súlyosítása indokolt. A főügyészség szerint az elsőfokú bíróság megfelelő indokát adta annak, hogy az I. rendű vádlottól lefoglalt készpénz vonatkozásában miért nem rendelt el vagyonelkobzást, ezzel a vádhatóság képviselője egyetértett.

[10] Összességében a fellebbviteli főügyészség az elsőfokú ítélet fellebbezések folytán felülbírált részének megváltoztatását, a vádlottak személyi szabadság megsértése büntette miatt emelt vád alóli felmentő rendelkezések mellőzését, az I. és II. rendű vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztés és közügyektől eltiltás tartamának súlyosítását, egyebekben az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

[11] vádlott1 I. rendű vádlott védője fellebbezésének indokolásában – amelyet a nyilvános ülésen is fenntartott – előadta, hogy a kitartottság büntette kapcsán a tényállás

megalapozatlan. Az I. rendű vádlott rendszeres, stabil jövedelemmel rendelkezik, megélhetése biztosított, élettársi kapcsolatban él, melyre figyelemmel nem a II. rendű vádlott tartotta el a prostitúciós tevékenységből származó bevételeiből. Az emberkereskedelem és kényszerszolgáltatás büntette kapcsán megalapozatlan annak megállapítása, hogy sértett1 sértettet ezen törvényi tényállásban írtakkal egyezően használták volna, a törvényi tényállási elemek nem kerültek kétséget kizáró bizonyításra. Hivatkozott az I. rendű vádlott védője arra, hogy sértett1 sértett nem tekinthető szavahihetőnek, így az ő vallomása az I. rendű vádlott felelősségét megalapozó tényállás nem alapítható. A prostitúció elősegítése büntette kísérlete vonatkozásában rámutatott a védő arra, hogy az adott telefonbeszélgetés bizonytalan körülmények között történt, komolytalan volt, így nem ad alapot bűncselekmény megállapítására. Ezen tényállási pontban írt cselekmény bizonyítása során sérült a védelemhez való jog, mivel a sértett a bírósági tárgyaláson idézés ellenére nem jelent meg, így a védelem hozzá kérdéseket nem intézhetett. Mindezekre figyelemmel az I. rendű vádlott felmentése indokolt. Amennyiben ezen védői álláspontját az ítéltábla nem osztaná, másodlagosan a kiszabott büntetés lényeges enyhítését indítványozta, arra figyelemmel, hogy az I. rendű vádlott hosszú ideje áll büntetőeljárás és kényszerintézkedés hatálya alatt, a prostitúció elősegítése büntettének kísérlete távoli kísérlet, amely nyomatékos enyhítő körülmény. A hamis tanúzás, illetve a hamis tanúzásra felhívás büntettének elkövetését az I. rendű vádlott beismerte, amely szintén enyhítő körülményként veendő figyelembe. Az I. rendű vádlott kifogástalan életvezetésű, két kiskorú gyermek eltartására köteles, amelyet a büntetés kiszabása során szintén kellő nyomatékkal kell értékelni.

[12] vádlott2 II. rendű vádlott védője a bejelentett fellebbezést változatlanul fenntartotta. Ezt azzal indokolta az 1. tényállási pontban írt cselekmény kapcsán, hogy a sértett nem lehet az ügy vádlottja, ugyanis a II. rendű vádlott az I. rendű vádlott által elkövetett bűncselekmény sértettje volt. Megállapítható szerinte, hogy a II. rendű vádlott tartott az I. rendű vádlottól, vallomása életszerű, következetes és ellentmondásokról mentes. sértett1 sérelmére elkövetett cselekmény kapcsán megállapítható, hogy a sértett 4 alkalommal tett a nyomozás során, 2 alkalommal pedig a bírósági tárgyaláson vallomást, amelyek következetesnek nem tekinthetőek. sértett1 az ítéletben írt cselekményeket megelőzően is végzett prostitúciós tevékenységet, arra nem a II. rendű vádlott bírta rá, ezért a II. rendű vádlott büntetőjogi felelőssége ezen cselekmény kapcsán sem állapítható meg. Kiemelte ezen tényállási pont vonatkozásában a II. rendű vádlott védője, hogy a II. rendű vádlottnak szintén le kellett adni a megkeresett pénzt az I. rendű vádlott részére, így módon nem bizonyítható az I. és II. rendű vádlottak egységes fellépése sértett 1-vel szemben. Az I. rendű vádlott a II. rendű vádlottat is több alkalommal megverte, elvette a pénzét, így a II. rendű vádlott végig kényszer hatása alatt cselekedett, ezért büntethetőséget kizáró ok áll fenn vele szemben. A 4. tényállási pontban írt cselekménnyel összefüggésben a II. rendű vádlott védője kiemelte, hogy a sértett bírósági tárgyalásról való távolmaradása miatt sérült a II. rendű vádlott védekezéshez való joga.

[13] Összességében a II. rendű vádlott védője elsődlegesen a II. rendű vádlott felmentését, másodlagosan a II. rendű vádlottal szemben kiszabott büntetés enyhítését indítványozta.

[14] vádlott1 I. rendű vádlott az utolsó szó jogán – ahogy a nyilvános ülés egészén – értelmes, javára figyelembe vehető nyilatkozatot nem tett.

[15] vádlott² II. rendű vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában kifejezte, hogy megbánta az I. rendű vádlottal való kapcsolatát és azt, hogy megállapodott vele abban, hogy prostitúciós tevékenységet folytat számára. A jövőben kizárólag tisztességes munkát szeretne végezni.

[16] A bejelentett fellebbezések irányára tekintettel a másodfokú bíróság az 1., 2. és 6. tényállási pontok vonatkozásában a Be. 590. § (1), (2), (4) és (7) bekezdése alapján az elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt teljeskörűen, míg a 3., 4. és 5. tényállási pontok vonatkozásában bejelentett fellebbezések alapján az ítéletet a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontjában írtakra figyelemmel a Be. 590. § (3), (5), (5a) és (7) bekezdésében, valamint a Be. 606. § (3) bekezdésében írtak szerint az, ott írt korlátok között bírálta felül.

[17] E felülbírálat során az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályoknak megfelelően, az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését eredményező eljárási szabálysértés nélkül folytatta le.

[18] Az I. és II. rendű vádlottak védői eljárási szabálysértést észrevételeztek, arra figyelemmel, hogy sértett² a bírósági tárgyaláson nem jelent meg, így neki kérdést feltenni nem lehetett, ezért szerintük sérült a vádlottak védekezéshez való joga.

[19] A bizonyítást érintő ügyiratok tartalma alapján megállapítható, hogy a törvényszék megkísérelte megidézni sértett² tanúként a 2024. június 27. napjára kitűzött tárgyalásra, amelyen szabályszerű idézés ellenére a tanú nem jelent meg. Az ezt követő két tárgyalási határnapra a rendőri elővezetését is megkísérelte az első fokon eljáró bíróság, de az nem vezetett eredményre, a tanú tartózkodási helyét megállapítani nem sikerült.

[20] A Be. 527. § (1) bekezdése értelmében, az egyesbíró a tanúnak az eljárás során korábban tett vallomásának a lényegét hivatalból ismertetheti vagy felolvashatja, ha a tanú a tárgyaláson nem hallgatható ki.

[21] Ezen rendelkezés alapján az elsőfokú bíróság törvényesen járt el, amikor sértett² tanú nyomozati eljárás során tett vallomását felolvasással tette a tárgyalás anyagává. Tekintettel arra, hogy ezen intézkedése törvényes volt, azzal jogsértést nem követett el, így nem sérülhetett a vádlottak védekezéshez való joga. Az elsőfokú bíróság helyesen alapított tényállást a tanú felolvasott vallomására, ily módon egyéb eljárási szabálysértést sem követett el.

[22] Nem merült fel olyan körülmény, amelyre figyelemmel a 3., 4. és 5. tényállási pontok esetében az I. és II. rendű vádlottakat fel kellett volna menteni vagy velük szemben az eljárást meg kellett volna szüntetni.

[23] A Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja folytán a másodfokú bíróság, az elsőfokú bíróság ítéletének 3., 4. és 5. tényállási pontjainak megalapozottságát nem vizsgálta és határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította.

[24] Az 1., 2. és 6. tényállási pontban írtak is mindenben megfeleltek az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalmának, ezért a másodfokú bíróság a Be. 591. § (1) bekezdése alapján a felülbírálat alapjául ezeket is elfogadta.

[25] Helyesbítette az elsőfokú bíróság vádlott1 I. rendű vádlott személyi körülményei körében megállapítottakat azzal, hogy az I. rendű vádlottnak illetéktartozása van. Mellőzte a Kiskőrösi Járásbíróság 17.Bpk.101/2023/3. számú végzésének feltüntetését, tekintettel arra, hogy az relevanciával nem bírt.

[26] vádlott2 II. rendű vádlott jelenleg városen a munkahelyben dolgozik, vese-, illetőleg epekő betegsége van.

[27] Nem osztotta az ítéltábla a védői hivatkozásokat a tényállás hiányossága (megalapozatlansága) tekintetében. Az elsőfokú bíróság ugyanis a bizonyítási eljárást a szükséges és egyben lehetséges körben lefolytatta, amelynek során mindazon bizonyítékokat beszerezte, amelyek az I. és II. rendű vádlott büntetőjogi felelősségének eldöntése szempontjából lényegesek voltak. A vádlottak és a védőik lényegében azt sérelmezték, hogy az elsőfokú bíróság nem a vádlotti védekezéseket fogadta el tényállása alapjául.

[28] A bizonyítékokat a törvényszék kellő alaposággal, körültekintően megvizsgálta és részletesen, az iratok tartalmával egyezően adott indokolást arról, hogy mely bizonyítékokra figyelemmel vetette el az I. és II. rendű vádlottak büntetőjogi felelősséget tagadó védekezését.

[29] Az 1. tényállási pont vonatkozásában az elsőfokú bíróság számot adott arról, hogy az I. rendű vádlott tagadó vallomásával szemben a tényállását a II. rendű vádlott által tett terhelő vallomásra, sértett1 sértett vallomására, valamint a lehallgatási anyagokra alapította. A 2. és a 6. tényállási pontok tekintetében az elsőfokú bíróság okszerű és logikus indokolást adott arról, hogy a vádlottak védekezését miért cáfolta sértett1 és sértett2 sértettek vallomása, valamint a leplezett eszközök alkalmazásával beszerzett bizonyítékok is.

[30] Az elsőfokú bíróság ezen bizonyítékokat vetette össze, amelynek alapján az I. és II. rendű vádlottak tagadó vallomását okszerű, logikus és iratszerű mérlegelést követően vetette el. Megalapozott tényállás esetén a bizonyítékok eltérő értékelésére a másodfokú eljárásban törvényes lehetőség nincs, ezért a tényállást, de valójában a bírói mérlegelést támadó védői fellebbezések eredményre nem vezethettek.

[31] A II. rendű vádlott védője hivatkozott sértett1 sértett vallomásának ellentmondásosságára. E körben az elsőfokú bíróság ítélete [82]-[84] bekezdésében számot adott arról, hogy a sértett tanú vallomását miért fogadta el tényállásának alapjául. Annak, hogy a sértett korábban folytatott-e prostitúciós tevékenységet, a vádlottak büntetőjogi felelősségének megállapíthatósága tekintetében relevanciája nincs. Nem vitásan a sértett ellentmondó nyilatkozatokat tett arra vonatkozóan, hogy be volt-e zárva az ingatlanba vagy sem, ugyanakkor az elsőfokú bíróság a vádlottak büntetőjogi felelősségét nem állapította meg személyi szabadság megsértésében, így ennek jelentősége szintén nem volt.

[32] Az elsőfokú bíróság a megalapozott tényállásból helyesen következtetett az I. és II. rendű vádlottak bűnösségére és cselekményeiket a törvénynek megfelelően minősítette.

[33] Az ítéltábla álláspontja szerint a II. rendű vádlott a bűncselekmények elkövetése során nem állt kényszer, fenyegetés hatása alatt. A Btk. 15. § c) pontja és 19. § (1) és (2) bekezdései a kényszer és fenyegetést ún. szubjektív büntethetőséget kizáró okként szabályozzák. Ezen ok akkor állapítható meg, ha a kényszernek, illetőleg fenyegetésnek az elkövető beszámítási képességére, illetőleg az akaratának megfelelő magatartás tanúsítására kihatása van. A Btk. 459. § (1) bekezdés 7. pontja szerint a fenyegetés súlyos hátrány kilátásba helyezése, ami alkalmas arra, hogy a megfenyegetettben komoly félelmet keltsen. A kényszernek nincs törvényi definíciója, de a fenyegetés kivételével minden olyan ráhatás tekinthető kényszernek, amely a kényszerített személy cselekvési akaratát befolyásolja. Ennek megfelelően akaratot megtörő és akaratot hajlító kényszer különböztethető meg. Ezen büntethetőséget kizáró ok esetén a kényszer vagy fenyegetés kizárja vagy korlátozza az akaratnak megfelelő magatartás tanúsítását, amely kihatással van a bűncselekmény elkövetésére.

[34] A rendelkezésre álló iratok tartalma alapján az nem vitatható, hogy az I. rendű vádlott a II. rendű vádlottat más okból fenyegette, esetlegesen bántalmazta is, de az nem volt megállapítható, hogy ennek hatására követte el a II. rendű vádlott a terhére megállapított bűncselekményeket, ezért büntethetőséget kizáró ok esetében nem állapítható meg.

[35] Az elsőfokú bíróság az ítélet [128] bekezdésében helyesen foglalt állást a tekintetben, hogy a prostitúció elősegítésének büntette a kitartottság büntettébe beolvad, így az 1. tényállási pontban írt két cselekmény nem képeznek halmazatot. Ugyanakkor ezen álláspontjának indokát nem adta.

[36] A másodfokú bíróság szerint a két bűncselekmény valóságos anyagi halmazatban valóban nem állhat, ugyanis az I. rendű vádlott azért vette bérbe és bocsátotta a II. rendű vádlott rendelkezésére a egyéb tulajdonában álló ingatlant, hogy ott a II. rendű vádlott prostitúciós tevékenységet folytasson, amelyből őt aztán kitartja. A két bűncselekménynek azonos a jogi tárgya, de a kétszeres jogtárgysérelem nem fokozza a bűncselekmények társadalomra veszélyességét. Az elhatározás egységesen a prostitúciós tevékenység folytatására irányult, ily módon a két cselekmény kvázi eszköz és cél kapcsolatban állt, ezért nem állapítható meg egymás mellett a halmazatuk.

[37] A személyi szabadság megsértése büntette vonatkozásában tévedett az elsőfokú bíróság, amikor felmentő rendelkezést hozott. A bűncselekmény jogi tárgya az emberkereskedelem büntettével azonosan a személyi szabadság, ugyanakkor az emberkereskedelem és kényszerszolgálat büntette a személyi szabadság megsértéséhez képest speciális. Jelen tényállás esetén a két bűncselekmény szoros tér- és időbeli kapcsolatban állt egymással, melyre figyelemmel nem állapíthatók meg halmazatban, az emberkereskedelem büntettébe a személyi szabadság megsértése büntette beleolvad, ezért szükségtelen volt a felmentő rendelkezés meghozatala.

[38] Észlelte az ítéltábla, hogy a vádlottak terhére megállapított bűncselekmények megnevezése, illetőleg azok jogszabályi alapja részben hiányos. Ezért a megnevezést

kiegészítette a II. rendű vádlott esetén az emberkereskedelem büntette vonatkozásában a Btk. alcímének megfelelően azzal, hogy a II. rendű vádlott terhére helyesen az emberkereskedelem és kényszermunka büntetének elkövetését állapította meg.

[39] A Kúria 61. számú BK véleményének 3.a pontja alapján a szöveges minősítés után fel kell tüntetni, hogy a bűncselekmény a Btk. különös része szerint hogyan minősül. Az elkövetési magatartás eltérő büntetési tétellel fenyegetett alakzataira 1., 2. tétel megjelöléssel, az azonos büntetési tétellel fenyegetett alakzataira pedig 1. fordulat, 2. fordulat megjelöléssel kell utalni.

[40] Mindezekre figyelemmel az ítéltábla az I. rendű vádlott terhére megállapított kitarthatóság büntette, a felbújtóként elkövetett hamis tanúzás büntette, valamint az I. és II. rendű vádlottak terhére megállapított hamis tanúzásra felhívás büntette jogszabályi alapjait a rendelkező részben írtak szerint kiegészítette.

[41] Az ítéltábla helyesbítette az elsőfokú bíróság ítélete indokolásának [131] bekezdését azzal, hogy az I. rendű vádlott a II. rendű vádlott tudtával és jelenlétében fenyegette meg bántalmazással sértettl sértettet, majd őt ténylegesen bántalmazta is. A megállapított tényállás szerint a II. rendű vádlott részéről fenyegetés nem hangzott el, a sértettet erőszakkal nem kényszerítette a prostitúciós tevékenység további folytatására, ily módon ezen tényállásban írt elkövetői magatartást nem társtettesként, hanem bűnsegédként követte el. Ugyanakkor megállapítható, hogy az I. és II. rendű vádlottak szándékegységben cselekedtek, amikor a sértettet prostitúciós tevékenység végzésére kizsákmányolása érdekében rábírták. Emellett a II. rendű vádlott jelen volt az I. rendű vádlott bántalmazással történő fenyegetése és a sértett bántalmazása során. Nem tévedett ezért az elsőfokú bíróság, amikor a társtettesi elkövetői alakzatot az emberkereskedelem és kényszermunka büntette tekintetében a II. rendű vádlott esetében megállapította, ugyanis a cselekmény egy részét bűnsegédként, egy részét társtettesként követte el, így a cselekményre egységesen a súlyosabban minősülő alakzatot kell megállapítani (BH 1994.648.).

[42] A büntetés kiszabása során értékelhető tényeket az elsőfokú bíróság többségében helyesen állapította meg. Az ítéltábla további enyhítő körülményként vette figyelembe az elsőfokú ítélet meghozatala óta eltelt további egy év időmúlást, az I. és II. rendű vádlottak igazolt betegségeit, valamint azt, hogy az I. rendű vádlott egy kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik. Helyesen a 4., 5. tényállási pontban írt cselekmények vonatkozásában értékelte az I. és II. rendű vádlottak javára a bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomásukat. Mellőzte az enyhítő körülmények köréből a 2a) tényállási pontban írt cselekmény kapcsán a II. rendű vádlott ténybeli beismerő vallomását, tekintve, hogy az nem volt feltáró jellegű.

[43] További súlyosító körülményként értékelte, hogy a vádlottak kihasználták sértettl sértett alacsony intellektusát és értelmi fogyatékoságát, valamint az I. rendű vádlott esetében a cselekmények elkövetésében betöltött vezető szerepét.

[44] A kiegészített és helyesbített bűnösségi körülmények alapján az ítéltábla megítélése szerint az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés az I. és II. rendű vádlottak esetében nem felelt meg a Btk. 79. §-a szerinti büntetési céloknak és a Btk. 80. § (1)

bekezdésében írt büntetéskiszabási elveknek. A vádlottakkal szemben irányadó büntetési tételkeret 5-15 évig terjedő szabadságvesztés, amelynek a Btk. 80. § (2) bekezdése szerinti középértéke 10 év. A kiszabott szabadságvesztés tartama az I. rendű vádlott esetében alig haladta meg, míg a II. rendű vádlott esetében el sem érte a törvényi minimumot. E büntetések a kialakult büntetéskiszabási gyakorlat és a figyelembe vett bűnösségi körülmények alapján kirívóan enyhék, ezért azok lényeges súlyosítása szükséges és indokolt. Mindezek okán az ítéltábla az I. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztést 7 év 6 hónapra, míg a II. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztést 5 évre súlyosította.

[45] Az elsőfokú bíróság egyéb rendelkezései törvényesek.

[46] Tekintettel arra, hogy a személyi szabadság megsértése büntette vonatkozásában a felmentő rendelkezés mellőzése kizárólag minősítésbeli kérdést érint, így a harmadfokú eljárás lehetőségét nem nyitja meg (BH 2024.180).

[47] Az elsőfokú bíróság számítási hibát vétett az eljárás során felmerült bűnügyi költség összegének megállapítása során. Ezért azt a másodfokú bíróság helyesbítette, a mindösszesen felmerült és az I., II. rendű vádlottakat egyetemlegesen terhelő bűnügyi költség vonatkozásában is.

[48] Az ítéltábla az I. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamába a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdése alapján beszámította az elsőfokú ítélet meghozatala óta előzetes fogvatartásban töltött időt.

[49] Kötelezte a másodfokú bíróság az I. és II. rendű vádlottakat a kirendelt védő munkadíjával összefüggésben felmerült bűnügyi költség megfizetésére a Be. 613. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Be. 574. § (1) bekezdésében írtak szerint.

[50] A II. rendű vádlott személyes adatai közül mellőzte a tényleges tartózkodási helyre történő utalást, tekintve, hogy a II. rendű vádlott nincs büntetés-végrehajtási intézetben, továbbá megállapította a megváltozott tartózkodási helyének címét, valamint a személyazonosító igazolványának számát.

[51] Az ítélet ellen a Be. 615. § (1) és (2) bekezdésére figyelemmel fellebbezésnek nincs helye.

Szeged, 2025. október 2.

dr. Joó Attila

dr. Gyuris Patrícia

dr. Katona Dorottya

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Szegedi Ítéltábla Bf.I.237/2025/23. számú ítélete és a Kecskeméti Törvényszék 8.B.453/2023/85. számú ítéletének jelen ítélettel meg nem változtatott része a mai napon jogerős.

Szeged, 2025. október 2.

dr. Joó Attila

a tanács elnöke